

Θάσος: Ένα καλοκαίρι μέσα στά σκουπίδια !

Ολοι μας παράγουμε σκουπίδια, αυτό είναι αναποφεύκτο. Η ποσότητα εξαρτάται από από το επίπεδο ζωής και για αυτό δεν επιτρέπεται να αυξάνεται η μάζα των σκουπιδιών χωρίς έλεγχο. Σήμερα δεν είναι οί πολύ αναπτυγμένες χώρες πρωταθλητές στην παραγωγή σκουπιδιών αλλά εκείνες που είναι ανίκανες να στήσουν ένα αξιόλογο management για τη διαχείριση τών σκουπιδιών. Και αυτή η ανικανότητα διαχείρισης των σκουπιδιών είναι ακριβώς η πρώτη εικόνα που βλέπει ένας επισκέπτης στη Θάσο. Ένα ανύπαρκο management διαχείρισης των σκουπιδιών στο νησί που δείνει την εντύπωση μίας τριτοκοσμικής χώρας. Η πρώτη εντύπωση του ευρωπαϊού επισκέπτη είναι απελπιστική. Αυτή η εικόνα βάζει μέσα σου τη σφραγίδα ότι δεν εχεις ποτέ μία δεύτερη πιθανότητα για την πρώτη εντύπωση που σου προσφέρει το νησί. Ξεκινάς την παραμονή σου με την εντύπωση και το αίσθημα μιας πικρίας και ανικανότητας να εξηγήσεις έναν φίλο σου από την Ευρώπη για τη εικόνα που προσφέρει η ναυαρχίδα του τουρισμού στη περιοχή ΑΜΘ.

Ζώντας γύρω στα 50 χρόνια στη κεντρική Ευρώπη κάθε φορά που έρχομαι στον Λιμένα και παίρνω το δρόμο για το σπίτι μου στην Αστρίδα προσπαθώ, πριν συνηθίσω αυτήν την εικόνα, να μετρώ τους σωρούς από σκουπίδια που βρίσκονται στο δρόμο. Βλέπει κανείς τα πάντα: Παλιά σκουριασμένα αυτοκίνητα, σωρούς από σακούλες και μπάζα δίπλα στους κάδους, διαλυμένους και παρατημένους κάδους στο δρόμο, κλαδιά από ελαιόδενδρα και ότι άλλο κανείς επιθυμεί. Δεν είχα ποτέ την υπομονή να τα μετρήσω όλα ως το τέλος. Ένας ντόπιος θα μου πει: Μα τι νέα μας λέτε τώρα! Αυτός είναι ο κόσμος μας! Η εικόνα αυτή όμως είναι απαράδεκτη για ένα νησί που ζει από τον τούρισμο, είναι μια γροθιά στο πρόσωπο του κάθε πολιτισμένου επισκέπτη. Γνωρίζω τους λόγους και τις αιτίες, αλλά αυτό δεν μετράει. Δεν με ενδιαφέρουν τα μεγάλα σχέδια των υπευθύνων(zero waste κτλ.). Οι οποιοι υπευθύνου, εκλέχθηκαν και πληρώνονται για να έχουμε ένα καθαρό νησί. Πληρώνω για το σπίτι μου στην Αστρίδα 600 € το χρόνο δημοτικά τέλη, τα μισά από ότι πληρώνω για τα ίδια τετραγωνικά στη Ευρώπη. Εκεί ντέπεσαι να περπατήσεις στο δρομο, εδώ παίρνοουμε βαθιά αναπνοή και προχωράμε πάνω στα σκουπίδια, στις κοτρώνες και στις τρύπες των δρόμων. Αυτό που μετράει είναι το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα είναι, αν και εισπράττονται τα διπλά χρήματα, καταστρεπτικό. Γιατί άραγε; Είμαστε κατά μέσο όρο τόσο ανίκανοι σαν Έλληνες; Το εργατικό κόστος είναι το μισό από ότι στην κεντρική Ευρώπη! Τι λάθος κάνουμε σαν πολίτες; Τανγκό χωρεύουν δύο!

Προχωρώντας προς τον οικισμό και παίρνοντας τον περιπετιώδη χωματόδρομο για το σπίτι μου αντίκρισα τις εικόνες που βλέπετε δεξιά. Βαδίζοντας με τη στρατηγική „η ελπίδα πεθαίνει τελευταία“ περίμενα μία εβδομάδα μήπως καθαρίσει ο δήμος την εικόνα. Τίποτε δεν έγινε. Επειδή δυστυχώς δεν γνωρίζω προσωπικά κανέναν από τα υπεύθυνα πρόσωπα άρχισα bottom up (από κάτω προς τα πάνω) να τηλεφωνώ στην ιεραρχία. Το πρώτο βήμα ήταν να πάρω τηλέφωνο στο δήμο στο γραφείο καθαριότητας(25 930 22 360). Εξήγησα μια κυρία το πρόβλημα και ζήτησα να καθαριστεί όχι να ασφαλοστρωθεί ο δρόμος και να τοποθετηθεί ένας

επιπλέον μπλέ κάδος διότι οι βίλλες και τα ενοικιαζόμενα δωμάτια έχουν αυξηθεί σε ανεξέλεγκτο βαθμό αλλά και οι πελάτες που στοχοποιούν δεν δείχνουν την ανάλογη ευαισθησία για το περιβάλλον. Η κυρία μου απήντησε ότι δεν είναι υπεύθυνη και πρέπει να τηλεφωνήσω τον πρόεδρο της Αστρίδας. Μετα από επικές προσπάθειες (ρεκορ πάνω από 20 κλήσεις ημερησίως) και πολλές υποσχέσεις, όταν μια ή δυο φορές σήκωσε το τηλέφωνο ο κ. πρόεδρος, οι ενέργειες του ήταν μηδέν. Μετα από κόπο και πολλές ερωτήσεις έμαθα το κινητό τηλέφωνο του υπεύθυνου αντιδήμαρχου για τα σκουπίδια και την καθαριότητα. Το επόμενο βήμα ήταν να τηλεφωνήσω τον κ. αντιδήμαρχο ο οποίος μου πρότεινε να κάνω **μια αίτηση στο δήμο για να λυθεί το πρόβλημα μου**, λες

και ήταν μόνο δικό μου πρόβλημα. Κατάλαβα αμέσως ότι δεν υπήρχε κανένα σχεδιασμένο προτσές επίλυσης παρομοίων προβλημάτων αλλά μόνο ελεύθερες ad hoc ιδέες, γενικότητες υπεκφυγές και δικαιολογίες.

Αφού αποχαιρέτησα τον κ. αντιδήμαρχο καθαριότητας με το „**Ζήτω η Ελλάδα και Καλά Κρασιά**“ αποφασίσαμε με τους Ιταλούς και Γερμανούς γείτονες το εξής: Όταν το απορριματοφόρο αδειάζει τον πράσινο κάδο που έχουμε από το δήμο να ρίχνουμε με τα φτυάρια στον κάδο ότι μπάζα και βρωμιές υπάρχουν στο έδαφος. Η ομάδα της καθαριότητας όταν έρχεται αναποδογυρίζει τον κάδο και αδειάζει όλα τα σκουπίδια στο έδαφος διαλέγει και παίρνει ότι αρμόζει στον πράσινο κάδο. Εμείς πάλι με τα φτυάρια συνεχίζουμε το ίδιο όταν φύγει το απορριματοφόρο. Αποτέλεσμα είναι ότι το η ομάδα του δήμου να χρειάζεται 50 μέχρι 60 λεπτά για το άδειασμα ενός κάδου. Αυτό το παιχνίδι θα παίζεται εως ότου οι αρμόδιοι καταλάβουν γιατί πληρώνονται και ποιά είναι η αποστολή τους. Η ομάδα καθαριότητας δουλεύει έντιμα, αλλά δεν μπορεί να καταλάβει ότι **είναι πολύ ποιά σημαντικό να κάνεις τη σωστή δουλειά από ότι να κάνεις τη δουλειά σωστά. Αλλά ίσως και οι υπεύθυνοι δεν το έχουν καταλάβει αυτό ακόμα.** Μετά από αρκετές λογομαχίες και „έντιμες κουβέντες“ σε αρκετές ευρωπαϊκές γλώσσες η πρόταση της ομάδας του απορριματοφόρου ήταν να πάμε στον κ. αντιδήμαρχο να μας λύσει το πρόβλημα ή να βρούμε ένα φορτηγό και να πετάξουμε τα χαρτιά, πλαστικά μπουκάλια και μπάζα **άκουσον ..άκουσον σε μια χαράδρα του νησιού.**

Δεν χρειάζεται να είσαι ειδικός στον τομέα του τουρισμού για να καταλάβεις ότι λείπει ένα αναπτυξιακό σχέδιο για τον τουρισμό του νησιού. Όταν δεν έχεις κάνει σοβαρές και αποδεκτές από την κοινωνία και οικονομία σκέψεις και μελέτες για τον ποιο πελάτη θέλεις, όταν ισχυρίζεσαι ότι η Θάσος είναι για κάθε πορτοφόλι, τότε δεν πρέπει να εκπλήσσεσαι εάν το νησί έγινε πρωταθλητής Ευρώπης στον φτωχοτουρισμό και το μόνο που πετύχαμε είναι να αυξάνουμε τις πωλήσεις των καταλυμάτων κατώτερης ποιότητας. Η αυτάρκεια του πελάτη, δηλ. όταν μεταφέρει ο πελάτης στο αμάξι του όλα τα απαραίτητα για την παραμονή του στο νησι, οδηγεί στον **overtourism και στην καταστοφή των υποδομών όπως και των πόρων που ανέδειξαν τη Θάσο αυτό που ήταν κάποτε και δεν είναι τώρα ποια:** Το σμαραγδενίο νησι του Αιγαίου. Η δε πολιτεία δεν είναι σε θέση να αντιπαραθέσει ένα σωστό management στις υποδομες και τη διαχείριση του τουριστικού πορτοφλίου με αποτέλεσμα να μπλοκάρουν και να βρωμούν οι δρόμοι, οι βόθροι, οι παραλίες και τα χωριά μας. Έξυπνος τουρισμός είναι κατι τελείως διαφορετικό από αυτό που βλέπουμε στη Θάσο το καλοκαίρι του 2018. Ο τουρίστας με το υψηλό εισόδημα εγκαταλείπει το νησί, αντί αυτού αποφασίσαμε να φέρνουμε ή μάλλον βλέπουμε να έρχεστε στο νησι ένας διπλός αριθμός τουριστών με πολύ μικρότερο εισόδημα και εμεις απορούμε γιατί φτασαμε στο limit με τα σκουπίδια και όλες τις άλλες υποδομές. Δυστυχώς όλη αυτή την ανάπτυξη την αφήσαμε στη τύχη και τώρα πληρώνουμε τη νύφη. Ίσως να ήταν μια καλή ιδέα για το δήμαρχο και τους αντιδήμαρχους του να κάνουν το κόπο μιάς εκπαιδευτικής εκδρομής σε μερικά νησιά της βορείας θάλασσας, της Ιταλίας, Ισπανίας, του ατλαντικού ή και άλλων ελληνικών νησιών.

Στους σημερινούς καιρούς μας, όπου η θασίτικη περιβαντολογικο-τραγωδία περπατάει από παραλία σε παραλία, από γειτονιά σε γειτονιά και από σπίτι σε σπίτι, η αγάπη για την πατρίδα και η απέχθεια για τη διοίκηση γεννιέται κάθε στιγμή από την αρχή. Η προσωπική μου εμπειρία που παραθέτω σε αυτό το σημείωμα είναι τραγική. Κάθε φορά που πήγα με ένα πρόβλημα στη διοίκηση γύριζα πίσω με την εντύπωση ότι ο ποιό σκληρός θάνατος δεν είναι εκείνος που γίνεται με το σπαθί στο χέρι και κοιτώντας το εχθρό στο μέτωπο. Δεν γίνεται εκεί που ξέρεις γιατί πεθαίνεις ή νικάς. **Ο ποιό σκληρός θάνατος της Θάσου είναι ο θάνατος της επιχειρησιακής ανικανότητας, της πνευματικής χαλαρότητας, είναι ο αργός αναπτυξιακός θάνατος που φέρνει το σοϊ, το αίμα και ο τοπικισμός στην τοπική αυτοδιοίκηση.** Και όλα αυτά πάνε χέρι χέρι με μια ειδική για αυτή την κατάσταση δημιουργημένη ηθική(το ένα χέρι νίβει το άλλο). Δυστυχώς δεν βρήκα στη διοίκηση κανένα υπεύθυνο πρόσωπο που να έχει την θέληση την δύναμη και την ικανότητα να αναλάβει επιχειρησιακή ευθύνη και να πάρει το φόρτο του καθήκοντος του στις πλάτες του προς όφελος του πολίτη. Εξαίρεση συναντήσα προσωπικά μόνο στο αστυνομικό τμήμα Λιμεναριων. Είναι η μόνη υπηρεσία στη οποία είδα διάθεση και απλήρωτο ξενύχτι για επιχειρησιακή ευθύνη. Κατά τα άλλα η τέχνη και η σκληρότητα της επιχειρησιακής ευθύνης είναι άγνωστη παράμετρος στην ελίτ του νησιού μας. Για μένα προσωπικά παραμένει μόνο μια επιλογή ανάμεσα στο „Αγάπα τη Θάσο, Φύγε από τη Θάσο ή άλλαξε τις διοικητικές δομές της Θάσου“. Για το τελευταίο έχασα κάθε ελπίδα για τη γεννιά μου. Δεν είμαι ψηφοφόρος, δεν έχω σοϊ στο νησί, δεν περνάει ο λόγος μου. Το μόνο που μένει είναι η αγάπη για το νησί, η στρατηγική τού „ανέχου και απέχου“ γιατί η Θάσος το αξίζει, αξίζει να γίνει ο αγώνας, ας και είναι μόνο για την τιμή των όπλων.

Με τιμη

Lampros Sakellariou
Head of Business Operations
Deutsche Telekom

Αστρίδα Θασος
Σεπτέμβριος 2018

Υ.Γ. Για τους γερμανομαθείς:

Μια μεγάλη ανάλυση αυτών των προβλημάτων της Θάσου εγινε στις 200 σελίδες του βιβλίου μου „**Το νησί της Θάσου, ένας επενδυτικός οδηγός για ονειροπόλους και στρατηγικούς επενδυτές**“ που εκδόθηκε τον Ιούλιο 2018 στη γερμανική και μπορεί κανείς να το προμηθευτεί από την AMAZON.DE σαν βιβλίο ή ebook.

https://www.amazon.de/Insel-Thassos-Traum-Immobilien-Nord%C3%A4g%C3%A4is-bauen/dp/1983276650/ref=sr_1_1?ie=UTF8&qid=1536305881&sr=8-1&keywords=lampros+Sakellariou